

Eternul paradox al iubirii

de Aurea Mutulescu

Dorința de plăcere – cu toate gradațiile ei, de la simplă voluptate senzorială la stări extatice – este înscrisă în ADN-ul psihicului uman.

Înțelepții n-o încurajează sub niciuna din formele sale. Ceea ce nu-i împiedică pe destui aspiranți spirituali să-și imagineze totuși că odată cu trăirea stării de *samadhi* au abonament la o perpetuă preafelicie. Istoriile de viață ale marilor ghizi spirituali din tradiții autentice dovedesc însă că teste teribile și uneori chiar suferință adâncă le-au fost date până în pragul eliberării supreme.

În mentalitatea oamenilor care caută un sens profund vieții iubirea este sursa cea mai capabilă să dăruiască plăcere, desfătare, extaz.

Într-adevăr, iubirea reprezintă cea mai bogată, cea mai dumnezeiască răsplată pe care omul o poate primi în drumul său de regăsire și reunificare cu Absolutul. Doar că nu este numai răsplată, numai bucurie. Iubirea este în egală măsură – sau poate chiar în mai mare măsură – sacrificiu.

În întreaga Creație iubirea înseamnă sacrificiu. Dumnezeu se sacrifică pe El Însuși limitându-se; din desăvârșirea Sa se fragmentează, se restrânge în regnuri și în ființe umane supuse ignoranței de-a lungul a milioane de vieți. Suferă în fiecare dintre acestea, necuvântătoare și oameni deopotrivă.

Se oferă pe Sine, contemplându-și opera în drumul ei spre desăvârșire. Se oferă pe Sine complet în structurile imperfecte ale materiei, în conștiința omului încă netrezit spiritual. Dumnezeu este omniprezent. În cel mai adânc întuneric, în cea mai cumplită rătăcire, în cea mai violentă negare a Sa, este întotdeauna chiar și acolo.

Iar în asemenea strâmtorări, chirciri ale omului aflat în lumea dualității, Dumnezeu se sacrifică din iubire. Acesta este modelul absolut – singurul real – al iubirii.

O rugăciune a unui mistic sună așa: „Fă-mă, Doamne, să Te iubesc și singura răsplată a iubirii mele să fie să Te iubesc din ce în ce mai mult.”

Această realitate că – prin renunțarea la a-ți asigura porția ta de fericire, de satisfacție, de validare, de împlinire – sacrificiul e răsplătit de iubirea față de care te deschizi, iar expansiunea iubirii duce la împlinirea sufletului reprezintă o mare taină.

A sacrifica înseamnă a renunța la tine pentru Sine. A trăi sentimentul sub lumina sacralului. A avea curajul să-ți desfaci carapacea. A avea curajul să îmbrățișezi.

A sacrifica nu înseamnă să te lași deoparte pentru a slui pe ceilalți. A sacrifica înseamnă a fi una cu ceilalți și atunci înțelegi și simți că nu faci ceva pentru ei, faci ceea ce este de făcut, așa cum un copac înflorește pur și simplu pentru că își împlinește menirea lui în primăvară.

A sacrifica înseamnă a te uni în Adevăr. Nu înseamnă a te chinui, dar înseamnă curajul de a accepta și suferința, și lipsa, și îndoiala.

Sacrificiul ne restructurează, ne îmbogățește, ne fortifică puterile spirituale, capacitatea de dăruire și de cuprindere supramentală.

Sacrificiul oferă sens vieții noastre și contribuției pe care ne-o aducem la viață. A iubi nu înseamnă a ne lăfăi în sentimentalism, ci a acționa. A acorda celorlalți atenție, energie, căldură, empatie, bunătate, încredere, răbdare, iertare, transfigurare.

A-L vedea pe Dumnezeu în suferințele și coborâșurile lor și a crede în triumful lui Dumnezeu din ei, chiar și în cele mai grele momente ale vieții lor, chiar și în momentele cele mai oarbe ale conștiinței lor.

A iubi înseamnă a-L presimți pe Dumnezeu și a nu osteni să-L căutăm, oricât de departe poate părea uneori, oricât de inaccesibil sau de cu-nepuțință-de-a-L-descifra.

A iubi nu se poate despărți de a crede.

Oricât de puțin ne simțim în stare să credem, să iubim, să ne sacrificăm, merită să ne aducem aminte una dintre cele mai cutremurătoare rugăciuni spuse pe fața Pământului:

„Doamne, cred, ajută necredinței mele.”

Este rugăciunea evanghelistului Matei.

Cred mai puțin decât un bob de muștar (căci de-aș crede măcar cât un bob de muștar aș muta și munții din loc, așa-i?), însă de Tine, Doamne, mă înlănțuiesc, mă țin de pulpana inimii Tale, ca un copil care știe că nu-l vei lăsa de izbeliște, știe că îl vei ține aproape, îl vei învăța și îl vei sprijini.

Înmulțește-mi Tu credința, înmulțește-mi Tu iubirea. Eu mă deschid, mă abandonez puterii și iubirii Tale.

10.

18.

65.

SPIRITUALITATE

- 4 Revelații despre spirale - unele chei oculte inițiatice
- 20 GAYATRI MUDRAS - Minienciclopedia gesturilor simbolice iluminatoare
- 28 Dimensiunea ezoterică specifică tradiției milenare a sistemului Ayurveda

AUTOCUNOAȘTERE

- 35 Astrograma corect realizată și într-un mod inspirat structurată este totodată un sfat tainic ce ne vine de la Dumnezeu
- 54 Despre efort benefic susținut și relaxare în practica spirituală
- 58 Calea bărbatului ce manifestă aspirații elevate, binefăcătoare, ce este pe deplin conștient
- 65 Cum să transformi CRITICA adecvată într-un examen de conștiință
- 82 ATENȚIA fermă, stăruitoare și DISCERNĂMÂNTUL spiritual ne ajută să trecem cu succes toate testele spirituale

04.

ULTIMA FRONTIERĂ

70 Miracolul surprinzător al alchimiei spirituale - De la starea de plictiseală acută la scufundarea în starea de Vid Beatific

YOGASFERA

- 18 Ziua internațională YOGA
- 52 Motor, acțiune!
- 80 Poșta redacției
- 88 Biblioteca fără de sfârșit

TRĂIEȘTE ÎNTOTDEAUNA CÂT MAI SĂNĂTOS

- 10 Vreau să fiu din ce în ce mai flexibil. Ce este necesar să fac?
- 16 SALAMBA BHUJANGASANA - Postura Sfinxului
- 40 Viața trăită în sensul invers de mișcare al acelor de ceasornic
- 43 Butade pline de duh și haz
- 44 Beneficiile excelente ale AUTOMASAJULUI ABDOMINAL
- 77 CRISOCOLA
- 78 Modalități simple și naturale de relaxare optimă și înfrumusețare

Revelații despre spirale

unele chei oculte inițiatice

(I)

După cum ați observat unii dintre voi, legile omenești fac obiectul unui consens pe care se sprijină ordinea socială. Cu toate acestea, ele nu sunt decât palide oglindiri ale unei Ordini gigantice, misterioase, mult mai elevate, ale cărei legi sunt înscrise în însăși țesătura enigmatică a existenței.

Asemenea legi reglează mișcarea pământului, ciclul anotimpurilor, manifestarea forțelor Naturii; totodată, ele acționează chiar la nivelul structurii intime a atomului.

Atunci când analizăm cu atenție și luciditate aceste aspecte, descoperim că, de fapt, nu Natura a făcut aceste legi; în anumite condiții ne putem da seama că ea doar le-a revelat. Aceste legi fundamentale au existat chiar înaintea umanității, iar unele dintre ele chiar înaintea Naturii.

Atunci când contemplăm realitatea înconjurătoare, descoperim că cicloanele, mările, uraganele și chiar focul devorator – cu alte cuvinte, acele forțe care par stihinice și pot să facă pulbere cele mai sofisticate realizări materiale omenești, sunt totuși controlate și influențate de legi fundamentale.

Fie că le numim legi misterioase naturale, fie pur și simplu legi fundamentale spirituale, este absolut sigur că nu pot fi nici modificate și nici alterate.

Atunci când le descoperim existența este cu puțință ca revelația lor să ne umple de smerenie. În anumite situații, existența lor îi inspiră pe cei care caută

VREAU SĂ FIU din ce în ce mai FLEXIBIL.

CE ESTE NECESAR SĂ FAC?

de Luxina Gherghina și Rafael Achirei
foto Robert Leontescu